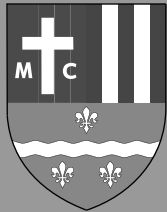

13. studenoga 2017. Lk 17, 1-6 Stanislav Kostka, Stanko, Dobroslav, Brcko, Ivan Trogirski	<i>Ako ti se i sedam puta na dan obrati govore ti: »Žao mi je!«, oprosti mu.</i>
14. studenoga 2017. Lk 9, 23-26 Nikola, Nikolina, Nikoleta, Nikica, Laurencije	Spomendan - SVETI NIKOLA TAVELI , prezbiter i mučenik <i>Sluge smo beskorisne! U inismo što smo bili dužni uiniti.</i>
15. studenoga 2017. Lk 17, 11-19 Albert, Leopold, Berto, Paulin, Sidonija	SVETI ALBERT VELIKI, biskup i crkveni naučitelj <i>Ne namoli se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tučinca?</i>
16. studenoga 2017. Lk 17, 20-25 Margareta Škotska, Gertruda, Otmara, Edmund, Agneta	<i>Kraljevstvo je Božje među vama.</i>
17. studenoga 2017. Lk 17, 26-37 Elizabeta, Alfej i Zakej, Lazar, Igor	Spomendan - SVETA ELIZABETA UGARSKA, redovnica <i>U dan kad se Sinaj otkriva...</i>
18. studenoga 2017. Lk 18, 1-8 Roman, Odon, Maksim, Karolina	POSVETA BAZILIKA SV. PETRA I PAVLA, apostola <i>Bog će obraniti svoje izabrane koji vjere u njemu.</i>
19. studenoga 2017. Matilda, Krispin, Jakov pustinjač	33. NEDJELJA KROZ GODINU Izr 31, 10-13.19-20.30-31 Ps 128, 1-5 1 Sol 5, 1-6 Mt 25, 14-30 <i>U malome si bio vjerman, u velikoj u radost gospodara svoga.</i>

20

LITURGIJSKI LISTIĆ varaždinske katedrale

12. studenoga 2017.

Godina XVI.

Broj 51 (831)

32. nedjelja kroz godinu

Prvo čitanje: Mudr 6,12-16
Ps: 46,2-3.5-6.8-9
Drugo čitanje: 1 Sol 4,13-18
Evanđelje: Mt 25, 1-13

NIKOLA TAVELI , PRVI HRVATSKI SVETAC

Nikola je rođen oko 1350. godine u plemenitoj obitelji šibenskih Taveli a, starohrvatskoga plemena Šubi a. U mladosti je bio ponesen idealom sv. Franje pa je stupio u franjeva ki red. Želja za misionarskim radom dovela ga je god. 1379. u Bosnu, gdje je 12 godina u najve im poteško ama bogumilima-paterenima propovijedao pravu krš ansku vjeru te ih mnoštvo vratio u krilo Katoli ke crkve. Potom je nakon 1391. godine kao misionar pošao u Svetu Zemlju, gdje e podnijeti mu eni ku smrt. S trojicom svoje subra e propovijedali su Kristovo evan elje me u muslimanima u Jeruzalemu.

Šibenski biskup Antun Josip Fosco, pokrenuo je 1880. godine postupak da Sveta Stolica dopusti štovati Nikolu Taveli a kao blaženika. Ona je to u inila posebnim dekretom 1889. godine za Šibensku biskupiju, a 1898. godine za cijeli franjeva ki red. Dvije godine kasnije štovanje je odobreno i za Svetu Zemlju. Svecem Katoli ke crkve ga je papa Pavao VI. proglasio 1970. godine.

SVETA ELIZABETA UGARSKA, vojvotkinja i franjeva ka tre oredica

Sveta Elizabeta je bila k erka ugarsko-hrvatskoga kralja Andrije II. Rodila se 1207. godine u Ugarskoj. Udala se kao mlada djevojka za grofa Ludovika. Odlikovali su se uzornom bra nom ljubavlju i vjernoš u. Imali su troje djece. Muž je otišao u križarski rat gdje je i umro. Kao udovica, Elizabeta je kao franjeva ka tre oredica u potpunosti prihvatila evan eosko siromaštvo. Tijekom svega života tješila je siromahe, pomagala napuštenima, lije ila i njegovala bolesne, gradila svratišta za potrebite. Umrla je 17. studenoga 1231. Samo 4 godine kasnije papa Grgur IX. proglasio ju je blaženom. Tako postaje zagovornicom bolesnika, a dodatno je zazivaju i rodilje tijekom poroda. Kanonizirana je 1938. godine.

Elizabeta je svojim životom pokazala svijetu kako krš anska ljubav nije samo neko jednostavno ovjekoljublje, jednostavan pothvat dobrotvornosti, ve kako ona mora nositi biljege Kristove ljubavi te se suobli avati bitnim uvjetima života s Kristom. A Kristova je ljubav - ljubav križa, ljubav koja vodi na križ.

Sveta Elizabeta Ugarska zaštitnica je krš anskoga Caritasa, jer je njezin život za sve krš ane pravi izazov na djela krš anske ljubavi i milosr a. Crkva, vrše i djela ljubavi, mora osjetiti i onu duhovnu ljubav koja je duša tih djela, a plod je Duha Svetoga. Tako bi se preko svih karitativnih djela o itovala Gospodinova samilost prema mnoštvu koje trpi.

IZJEDA ME REVNOST ZA DOM TVOJ!

Možemo li zamisliti ljutitog Isusa? Vjerujem, dosta teško jer njega doživljavamo kao blagog i milosrdnog, kao onoga koji blagoslivlja, oprašta i tješi. A upravo nam takvog Isusa opisuje današnje Evan elje. Nismo li mi sami stvorili pomalo jednostranu sliku o Isusu. On jest i blag i milosrdan, ali na nepravdu i na povredu svetosti ku e O eve reagirao je oštro.

Znakovito je da nitko od onih trgovaca kojih se to ticalo, nisu prosvjedovali, osim farizeja i pismoznanaca, koji su od Isusa tražili udo kao znak da on to smije initi. Oni me nisu predbacivali da ini nešto krivo, nego su prigovarali zato što je to baš on inio. O ito su imali grižnju savjesti, jer su kao vjerski vo e svoga naroda dopustili da se trgovanjem u hramu remeti pobožnost i svetost prostora. Isus im je dao legitimaciju, ne samo drugim udesima koja je u inio, nego i time što je napravio reda u hramu na po etku svoga javnog djelovanja i nau avanja. Ovom izvještaju prethodi samo svjedo anstvo Ivana Krstitelja i prvih u enika o Isusu, te samo prvo Isusovo udo: pretvaranje vode u vino u Kani Galilejskom.

Najprije valja napraviti reda u svetištu, i to Isus ini veoma energi no. Na prigovore židovskih prvaka zapravo i ne reagira, nego progovara u zagonetki o razaranju hrama, to nije o svome Uskrsnu u. Ovim je postupkom Isus zapo eo sukobe s farizejima i pismoznancima, koji zapravo nikada ne e ni prestati, sve do njegove smrti. Uvijek im je predbacivao kad je vidio njihovu dvoli nost, kad su odstupali od Božjega puta, a nametali svoja pravila i zakone.

Za nas lanove Crkve je to jasan znak. Ako slijedimo Isusa, onda moramo postupati onako kako je on postupao. Od Božjih zapovijedi se ništa ne smije oduzeti, ništa im ne treba dodavati, samo ih trebamo ispravno tuma iti i živjeti. Neustrašivo nau avati Božji put, Božje zapovijedi i moralna na ela i to u svijetu koji nam ne e pljeskati nego e nas pljuskati. Crkva ne može ne govoriti i ne initi ono što je pravo. Trebamo se zauzimati za Božja i ljudska prava i ast, za prava onih iza kojih je Isus uvijek stajao: obespravljeni, potla eni, iskorištavani, prodavani. Svi su oni djeca Božja i pripada im isto dostojanstvo.

U današnje vrijeme sve prisutnijeg relativizma, kao vjernici pozvani smo biti odlu ni i vjerni svjedoci. Božje zapovijedi su nam putokaz u vremenu kad nas sa svih strana zasipaju „naprednim“ idejama, jer moralna na ela imaju trajnu vrijednost unato ljudskim lutanjima ili povikom kako je to zastarjelo. Preispitajmo se nismo li ve upili previše duha kompromisa i nismo li time razvodnili svoje krš anstvo. Isus i naši sveti uzori su nam pokazali kako se živi beskompromisno u vjernosti Bogu, a da time ništa manje nisu bili za ovjeka.

U molitvi u vrš ujmo svoje katoli ko jedinstvo i povezanost s Petrovim nasljednikom. Brigom i uzdržavanjem naših župnih crkava pokažimo koliko nam je stalo do bogoslužnog prostora, da „nas izjeda revnost za Dom Gospodnji“.